

Penntje vasthouden

Dan schieten veel ambtenaren toch in de stress en gaan er vanuit dat ze het vooral zelf beter weten

U ziet het: u treft mij niet aan op mijn oude vertrouwde plekje als hekkensluiter van dit blad. Voor één keer is mijn plaats én mijn penntje overgenomen door gasthoofdredacteur Ad van de Luijngaarden. Het heeft lang geduurd voordat we een foto van Ad hadden gemaakt waarop hij net zo overtuigend zijn penntje kon vasthouden als ik de afgelopen acht jaar heb gedaan. Dat was dan ook meteen de zwaarste taak van zijn gasthoofdredacteurschap, want daarna ging hij in een toptempo door. Iedere mailtje of vraagje van onze kant werd in recordtempo beantwoord. Iemand die bij mij nog bij komt zeuren over luie ambtenaren, snoer ik voortaan persoonlijk de mond met deze uitgave van Fieldmanager.

De fieldmanagers die iedere dag met twee poten in de weerbarstige klei van het werkveld staan hebben beter door waar het omdraait als de consultants van deze wereld

Genoeg gekkigheid. Het was heel interessant om voor een keer de scepter over te dragen. Primair natuurlijk als eerbetoon vanwege zijn Fieldmanager of the Year Award, maar ook werd ons als redactie daarmee nog beter duidelijk wat de sector van een blad als Fieldmanager verwacht. En dat is niet misselijk. Kon een fieldmanager het zich tien jaar geleden nog permitteren om alleen verstand te hebben van gras en doelpalen, de focus is inmiddels veel breder. Kijk alleen maar wat in deze uitgave voorbijkomt: de gewone technische onderwerpen die samenhangen met natuurgras, kunstgras, aanleg en onderhoud, maar meer en meer zal een fieldmanager ook te maken krijgen met andere stakeholders. En dat is wennen. In deze

uitgave van Fieldmanager treft u een expertpanel aan dat zich buigt over tarifiering. Een van de conclusies die ik persoonlijk uit deze bijeenkomst trok, is dat de fieldmanagers en beleidsambtenaren die iedere dag met twee poten in de weerbarstige klei van het werkveld staan, beter doorhebben waar het om draait dan de consultants van deze wereld. Natuurlijk, ere wie ere toekomt: de adviseurs hadden een beter opgepoetst verhaal. Maar naar mijn bescheiden mening stond dit verhaal slechts zeer beperkt in directe relatie met de soms weerbarstige realiteit. Op een congres en in een mooie powerpoint is dat allemaal prima, maar in hoeverre kun je ermee aan de slag in de praktijk? En dat laatste is niet onbelangrijk in de toekomst. Het echte ombuigen van een sportmarkt die wordt betaald door de gemeente naar een markt waar clubs en verenigingen als partners aan het stuur zitten, moet feitelijk nog beginnen. En de overheid heeft op dit gebied natuurlijk niet echt een goede naam. Iedere ambtenaar die ik ken geeft graag extra gas om een beter product voor de burger te realiseren, maar samen met de burger iets realiseren is andere koek. Dan schieten veel ambtenaren toch in de stress en gaan ze ervan uit dat zij het vooral zelf beter weten. Wat natuurlijk onzin is. Twee partijen weten altijd meer dan een, maar zorg wel dat je uit de kramp raakt.

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel (hoofdredacteur)
hein@nwst.nl